

FOCUS INTERNATIONAL TRADE

HANDEL IN EEN WERELD
VAN PARADOXEN

HERFST 2021 – NR. 3

BEDRIJVEN BEWEZEN HUN AANPASSINGSVERMOGEN

Bij het afwerken van dit derde nummer van de Focus International Trade, wordt onze economie, die van nature op het buitenland gericht is, geconfronteerd met een reeks **paradoxen**.

De eerste paradox schuilt in de **heropleving** van de bedrijfswereld. Enerzijds lijken tal van sectoren bijna of helemaal hun activiteitsgraad van voor corona te hebben herwonnen, wat natuurlijk goed nieuws is. Anderzijds krijgen heel wat bedrijven te maken met talloze **moeilijkheden** in verband met de bevoorrading en kostprijs van grondstoffen en diverse onderdelen, die hopelijk van tijdelijke aard zijn. Hierbovenop ondervinden ze ook verstoringen in het internationaal vervoer.

Die situatie toont nog maar eens aan hoe sterk onze ondernemingen – rechtstreeks of onrechtstreeks – zitten verankerd in de **geglocaliseerde waardeketens**.

Net daarom buigen we ons in deze Focus over het debat rond de **strategische autonomie van Europa**. Moeten we die versterken of is dat een onrealistisch idee? Is Europa echt te afhankelijk van derde landen? Hebben onze bedrijven baat bij de aanmoediging van industriële samenwerkingen binnen Europa? Op al die vragen wordt ingegaan in de HEADLINE.

Een andere paradox betreft de relaties tussen de EU (en dus bij uitbreiding België) en haar **handelspartners**.

De bereidheid van de EU en de regering-Biden om eindelijk hun handelsgeschil

– Belga Image

over de extra heffingen van de VS op Europees staal en aluminium op te lossen, stelt mij natuurlijk tevreden. De dialoog tussen **de EU en de VS** over de verschillende gemeenschappelijke uitdagingen wordt verdergezet binnen de *Trade & Technology Council*. Daarnaast stip ik ook de wil aan van de EU om de **multilaterale dynamiek** nieuw leven in te blazen, zowel binnen de WHO als op de COP26. Ondanks dat de EU de relaties met haar handelspartners op mondiaal vlak nieuw leven inblaast, blijken de relaties met haar **directe buurlanden** moeizamer te verlopen. Ik denk bijvoorbeeld aan de aanhoudende spanningen met het Verenigd Koninkrijk rond de effectieve uitvoering van het akkoord dat eind december 2020

werd bereikt. Daarnaast maak ik me zorgen over de operationele gevolgen voor onze betrekkingen met Zwitserland nu de onderhandelingen over een globaal kader voor de relatie tussen de EU en zijn alpiene handelspartner op niets uitdraaiden. Om nog maar te zwijgen over de gespannen relaties met Rusland en Turkije. Nog algemener zal de EU rekening moeten houden met de internationale dimensie bij het vervullen van haar klimaatambities, bijvoorbeeld bij de eventuele invoering van een **koolstoftaks** aan de grenzen (CBAM – *Carbon Border Adjustment Mechanism*).

Die voorbeelden illustreren tegelijk het belang van de handels- en investeringsstromen voor onze heel open economie, maar ook de **sterke blootstelling aan externe factoren** die hiermee gepaard gaat. Ik denk hierbij niet alleen aan natuurlijke fenomenen (zoals de gevolgen van COVID-19), maar ook aan de meer geopolitieke ontwikkelingen. In dat verband blijft het VBO pleiten voor een **free, fair and rules-based** handel die

onze ondernemingen een voorspelbaar kader biedt.

Tot slot wil ik **onze bedrijven feliciteren** voor de veerkracht die ze aan de dag legden in dit tweede coronacrisisjaar. Andermaal toonden ze aan hoe ze zich continu kunnen aanpassen aan nieuwe omstandigheden, zowel in België als op de interne markt als op derde markten. Voor 2022 wens ik hen nu alvast heel veel nieuwe zakelijke kansen toe. In dat kader kijk ik al uit naar de koninklijke staatsbezoeken en de prinselijke economische missies (waaronder die aan het Verenigd Koninkrijk en de Verenigde Staten) die binnenkort weer zullen worden hernomen. Die bezoeken zorgen immers voor extra zichtbaarheid voor onze bedrijven op verschillende toonaangevende markten.

Pieter Timmermans
CEO VBO FEB

INHOUDSOPGAVE

5

FACTS & FIGURES

Belang van buitenlandse handel

6

HEADLINE

In de kijker
Open strategische autonomie

12

HET ABC VAN INTERNATIONALE HANDEL

Ratificatieproces handelsakkoorden
Europese Unie

18

NIEUWS

Carbon Border Adjustment
Mechanism

20

NIEUWS

WHO-uitdagingen naar aanleiding van de
12de ministeriële conferentie

23

NIEUWS

EU-US Trade and Technology Council
(TTC)

25

DE ACTIES VAN HET VBO

Europa & Internationaal

28

ADVIES AAN DE EXPORTEUR

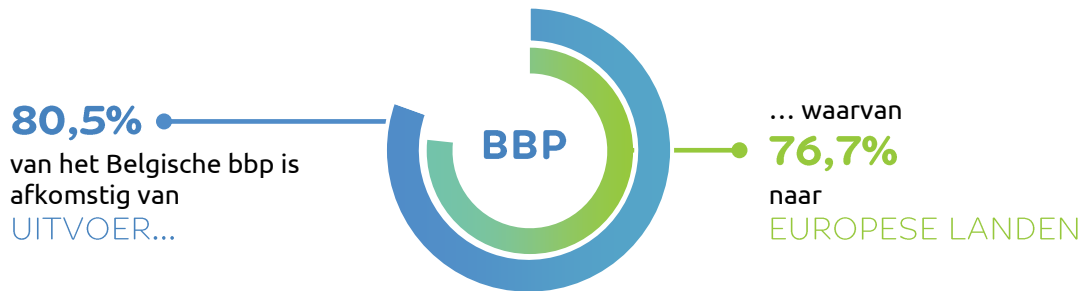
De Britse invoercontroles na de Brexit
in kaart gebracht

30

ONS CC TOT UW DIENST

Het competentiecentrum (CC)
Europa & Internationaal

BELANG VAN BUITENLANDSE HANDEL

HANDELPARTNERS VAN BELGIË JANUARI 2021 TOT JUNI 2021 IMPORT + EXPORT

BRON ACE, Foreign Trade Statistics

1 JOB OP 5
is gelinkt aan Belgische en Europese uitvoer buiten de EU

713.000
WERKNEMERS
zijn verbonden aan Belgische en Europese uitvoer buiten de EU

Onrechtstreekse Belgische uitvoer is goed voor
210.000
JOBS

76% VAN DE JOBS
in België gelinkt aan buitenlandse handel behoort tot de **DIENSTENSECTOR**

waarvan **2/3 van de werknemers** laag- of middengeschoolde arbeiders of bedienden zijn

85% VAN DE WERELDWIJDE GROEI
zal zich tegen 2024 **buiten de EU** situeren

Op het eerste gezicht lijkt internationaliseren misschien eenvoudig en aantrekkelijk, maar in de praktijk is het een handelsstrategie boordevol uitdagingen en kansen. Deze rubriek helpt u de internationale context waarin u de activiteiten van uw onderneming ontwikkelt, beter begrijpen.

IN DE KIJKER

OPEN STRATEGISCHE AUTONOMIE

Het begrip 'open strategische autonomie' is niet van het Europese toneel weg te slaan. Van de speeches van voorzitter van de Europese Raad Charles Michel, die het steevast als de topprioriteit van onze generatie ziet, tot Frans president Emmanuel Macron, die in de Sorbonne pleitte voor een soeverein Europa, lijkt de Europese politiek doordrongen van het idee van een sterker, veerkrachtiger en assertiever Europa. Het begrip leeft dus duidelijk in Europa, maar wat betekent het nu concreet? Is de EU (te) afhankelijk? En wat zijn de operationele gevolgen van zo'n strategische autonomie voor de Europese bedrijfswereld?

CONTEXTE EN OORSPRONG

De geopolitieke spanningen stegen de laatste jaren fel. Het beleid van de Trump-administratie luidde een nieuw tijdperk in voor Amerika, één van *America First*. Gelijktijdig, en niet geheel ongerelateerd, werd de positie van China als grootmacht steeds sterker. Met één mogelijkheid die niet langer de hand boven het hoofd van de EU hield en een andere mogelijkheid die zich tot een steeds geduchtere concurrent ontwikkelde, werd de positie van de EU als steeds kwetsbaarder ervaren. Sommige Europese leiders zoals Macron, Merkel en Michel grepen naar open strategische autonomie als dé manier **om de EU minder afhankelijk te maken**.

In het licht van enkele bevoorradings- en distributieproblemen waarmee de EU werd geconfronteerd tijdens de COVID-19-pandemie, won het begrip - dat sterk

- Brussels Economic Forum 2020

verbonden is met het begrip veerkracht-aan kracht. Open strategische autonomie speelt niet langer alleen een rol in het buitenlands- en veiligheidsbeleid, maar ook in debatten rond de Europese industrie, handel, digitalisering, energie of gezondheid.

STRATEGISCHE DIMENSIE: INTERPRETATIE EN NOODZAAK

De invulling van het begrip

De concrete invulling van het begrip 'open strategische autonomie' heeft geleid en blijft leiden tot een **sterk geanimeerde discussie**. Sommigen, zoals Europees commissaris Thierry Breton, pleiten voor een strategische onafhankelijkheid van Europa, zowel op het vlak van defensie, als op het vlak van industrie. En dat via de ontwikkeling van Europese industrietekampioenen en de *reshoring* van allerlei industrieën naar de EU. Anderen hanteren een meer gematigde invulling, met een nadruk op de rol van de NAVO en het belang van een open economie, gebaseerd op multilaterale samenwerking en vlotte *global supply chains*.

Ook **België** volgt deze gematigde visie. Ons land ziet de voordelen in van minder (strategische) afhankelijkheden, maar benadrukt ook de nood om het open karakter van onze economie te behouden.

De bedoeling is niet om voor *Europe First* te gaan, wel om billijke, rechtvaardige en duurzame **handelsbetrekkingen** te verdedigen.

Alexander De Croo
State of the Union (12/10/2021)

Niet streven naar autarkie, maar **open** strategische autonomie.

Geert Bourgeois
MEP (30/09/2021)

Is de EU (te) afhankelijk?

Tijdens de eerste lockdown werden punctuele gevallen van 'tekorten', zoals deze van mondklappers en handgel, aangewend om een beeld van een strategisch problematisch afhankelijk Europa te schetsen. In de realiteit vormden de *global supply chains* vaak een uitstekend deel van de oplossing en waren ze niet het probleem zelf.

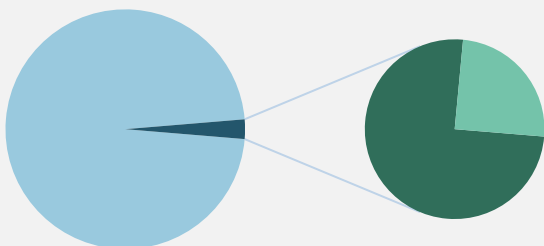
Voorbeelden van tijdelijke tekorten scheppen dus een vertekend beeld van de reële afhankelijkheid van de EU. Beweringen over de afhankelijkheid van de EU moeten dus empirisch worden bewezen, en terdege rekening houdend met de signalen uit de bedrijfswereld. Een studie uitgevoerd door de Europese Commissie (zie hierna) toont aan **dat uitspraken over een problematisch afhankelijke EU vaker wel dan niet sterk moeten worden genuanceerd**.

Dat gezegd zijnde, kan men niet ontkennen dat bepaalde waardeketens, zoals die van halfgeleiders of van bepaalde grondstoffen, worden geteisterd door tekorten, prijsstijgingen en internationale transportproblemen. Terwijl de productie van bepaalde goederen deels of geheel stilviel tijdens de pandemie, groeit de vraag naar deze producten terug. Die mismatch is problematisch voor het goede verloop van de waardeketen. In het kader van de discussie rond strategische autonomie, kan men zich dan ook afvragen of dezelfde problemen zich zouden voordoen, mochten de invoerstromen verder worden gediversifieerd dan vandaag het geval is.

STUDIE EUROPESE COMMISSIE

In mei 2021, bracht de Europese Commissie de afhankelijkheden van de EU in kaart. Ze nam hiervoor 5.200 geïmporteerde producten onder de loep.

Strategische afhankelijkheden

- Niet afhankelijk (5037 goederen)
- Afhankelijk (137 goederen)
- Afhankelijk niet kwetsbaar (103 goederen)
- Afhankelijk kwetsbaar (34 goederen)

6% van het totaal van de in de EU ingevoerde producten maakt deel uit van gevoelige ecosystemen waarvoor de EU sterk afhankelijk is van leveranciers uit derde landen.

0,6% van het totaal van de in de EU ingevoerde producten is extra kwetsbaar vanwege de beperkte mogelijkheden voor diversificatie en substitutie door de Europese productie.

6 geïdentificeerde domeinen waarbinnen de afhankelijkheden van de EU zich situeren: grondstoffen, batterijen, actieve farmaceutische bestanddelen, waterstof, halfgeleiders en cloudtechnologie.

OPERATIONELE DIMENSIE: TOEPASSINGEN IN DE PRAKTIJK

De discussie over het al dan niet versterken van de open strategische autonomie van de EU speelt zich niet alleen af op strategisch en geopolitiek vlak. Op **industriële vlak** kreeg het concept ook gestalte via initiatieven als industriële allianties en belangrijke projecten van gemeenschappelijk Europees belang (de zgn. IPCEIs).

Industriële allianties

Industriële allianties zijn door de Europese Commissie opgerichte platformen die relevante actoren, zoals nationale autoriteiten en private spelers met elkaar in contact brengen om via gezamenlijke actie belangrijke EU-beleidsdoelstellingen te bereiken. De platformen zijn

informeel, open en ontvangen geen directe financiering.

Het initiatief van de Commissie om een alliantie op te zetten, creëert een politiek momentum dat op zijn beurt meer investering kan genereren. Zo stimuleert het vooruitgang in cruciale domeinen, zoals **batterijen, circulaire kunststoffen, waterstof, grondstoffen, halfgeleiders en cloudtechnologie**.

IPCEIs (Important Projects of Common European Interest)

Om bepaalde vormen van markt- en systeemfalen aan te kaarten, is vaak een grensoverschrijdende samenwerking vereist. Wanneer de oplossingen voor die problemen door hun complexiteit of innovatief karakter niet via puur private actie

tot stand kunnen komen, kunnen overheden aan de Commissie goedkeuring vragen voor staatssteun.

Dat kan voor domeinen die de Europese Commissie als IPCEIs beschouwt, of voor belangrijke projecten van gemeenschappelijk Europees belang. Het resultaat zijn grootschalige Europese coalities van publieke en private actoren gericht op het oplossen van dergelijke vormen van markt- en systeemfalen. IPCEIs verschillen dus van industriële allianties vanwege hun **formeel kader**, en het feit dat zij behalve door private actoren, ook per definitie deels door de lidstaten worden gefinancierd.

Als uitzondering op de regels inzake staatssteun zijn IPCEIs onderworpen aan **strikte cumulatieve voorwaarden** voor de goedkeuring door de Commissie. Die voorwaarden staan opgesomd in een mededeling van de Commissie van 2014:

- bijdrage leveren tot de doelstellingen van de Unie;
- aanwezigheid van ernstig marktfalen;
- betrokkenheid van meer dan één lidstaat;
- de voordelen van het project moeten zich uitstrekken tot "een aanzienlijk deel van de Unie" en mogen dus niet beperkt blijven tot de lidstaten die de financiering verstrekken;
- de voordelen van het project mogen evenmin beperkt blijven tot de betrokken ondernemingen of sector, maar moeten een bredere relevantie en toepassing hebben in de Europese economie of samenleving, in de vorm van positieve 'spillovers'.

Agoria, de Belgische federatie van de technologiesector, is actief betrokken bij de Belgische deelname aan IPCEI-projecten (bijvoorbeeld rond batterijen en waterstof).

CEO van Agoria Bart Steukers vindt IPCEIs nuttige instrumenten om essentiële Europese industriële initiatieven te ontwikkelen en de Europese strategische waardeketens die overheidssteun nodig hebben, te versterken. Niettemin moet het IPCEI-instrument een uitzondering blijven en enkel worden gebruikt wanneer andere maatregelen niet geschikt zijn.

IPCEIs zorgen onvermijdelijk voor verstoringen op de interne markt aangezien de projecten worden gesubsidieerd door de budgetten van de lidstaten en niet door de EU. Dat is een risico, in het bijzonder voor de industrieën van de kleine landen. Bart Steukers wil Europese fondsen toevoegen aan de IPCEIs. Door financierings-synergieën te creëren kunnen we de ongelijkheden tussen de lidstaten inzake steun aan hun bedrijven verkleinen en eerlijke concurrentievoorwaarden garanderen. Daarnaast zou volgens Steukers ook de governance van de IPCEIs moeten worden verbeterd. Zowel de definitie van de te ondersteunen strategische waardeketens als het implementeren van het instrument kunnen volgens hem beter.

De Mededeling van 2014 van de Commissie werd op 25 november 2021 herzien. De meest relevante wijzigingen in de herziene Mededeling van de Commissie zijn dat:

- het vereiste aantal deelnemende lidstaten wordt verhoogd tot vier;
- alle lidstaten op de hoogte moeten worden gebracht van de opstart van een project en een reële kans moeten krijgen om aan een dergelijk project deel te nemen;
- deelname van kmo's wordt gezien als een positieve indicator voor de goedkeuring door de Commissie.

Het VBO erkent de opportuniteiten van IPCEIs, maar blijft wel voorzichtig. Aangezien de **financiële middelen** van landen als Frankrijk, Duitsland en Italië tientallen keren hoger liggen dan die van België (zie hierna), moet er streng worden gewaakt over de inclusie van alle lidstaten. Als de vraag of en de mate waarin kan worden deelgenomen aan een IPCEI vooral afhangt van de financiële middelen van de lidstaat, zal België genoodzaakt zijn om bepaalde IPCEIs aan zich te laten voorbijgaan en zelden een belangrijke rol kunnen spelen in de realisatie ervan. Om de inclusie van kleinere lidstaten te waarborgen, moeten ook Europese fondsen kunnen worden aangesproken voor de financiering van IPCEIs. Dit zal ook bevorderlijk zijn voor de pan-Europese dimensie van de IPCEIs, die per definitie in het gemeenschappelijk belang van de gehele Unie zijn.

Staatssteun voor IPCEIs mag dus geen doel op zich worden, maar enkel een middel om systeem- en marktfalen aan te pakken als dat op geen enkele andere manier zouden kunnen.

Goedgekeurde IPCEIs	IPCEIs in ontwikkeling
<ul style="list-style-type: none"> › Microelectronics (2018) › Batterijen (2019) › Tweede IPCEI batterijen (2021) 	<ul style="list-style-type: none"> › Waterstof › Tweede IPCEI microelectronics › New Generation Cloud › Chips (TBC)

2019 IPCEI Batterijen	
Deelnemers	België, Finland, Frankrijk, Duitsland, Italië, Polen en Zweden
Budget	Totaal: € 3,2 miljard België: € 80 miljoen Finland: € 30 miljoen Frankrijk: € 960 miljoen Duitsland: € 1,25 miljard Italië: € 570 miljoen Polen: € 240 miljoen Zweden: € 50 miljoen

- Belga Image

STANDPUNT VBO – HET VBO BLIJFT VOORZICHTIG BIJ HET INTERPRETEREN VAN OPEN STRATEGISCHE AUTONOMIE

De Europese economie moet open blijven, waardeketens moeten worden gediversifieerd en vormen van protectionisme moeten worden gemeden. Gedwongen reshoring van bepaalde industrieën is noch realistisch, noch economisch bevorderlijk. Ook op vrijwillige basis stellen we geen massale golf van *reshoring* vast. Men mag ook niet vergeten dat de goede werking van de interne markt een zeer belangrijke factor is in het goed functioneren van de global supply chains. Bovendien moet elk pleidooi voor meer autonomie bedrijfsgestuurd en empirisch onderbouwd zijn. Initiatieven als IPCEIs of industriële allianties kunnen zeer efficiënt zijn om het hoofd te bieden aan strategische afhankelijkheden, maar moeten altijd transparant zijn en worden uitgevoerd met oog op inclusie van de kleinere lidstaten, die over gelimiteerde budgettaire middelen beschikken. Daarom verwelkomt het VBO de recente herziening van de IPCEI-Mededeling van de Commissie, die onder andere het vereiste aantal betrokken lidstaten verhoogt en de inclusie van kmo's aanmoedigt. Het benadrukt wel nog steeds dat rechtstreekse co-financiering door Europese fondsen moet uitgewerkt worden om te vermijden dat IPCEIs een instrument van grote lidstaten worden.

Toch is het VBO niet naïef en erkent het dat de EU op de voornoemde terreinen gevoelig is geworden voor bepaalde strategische afhankelijkheden, al ziet het de recente problematiek binnen de waardeketens van grondstoffen en halfgeleiders eerder als een tijdelijk probleem. Bovendien stelt het zich constructief op tegenover de screening van directe buitenlandse investeringen in België. Dit om potentiële risico's voor de nationale veiligheid voldoende snel te detecteren en "state-driven" interventionisme te mijden. Het VBO moedigt de publieke autoriteiten ook aan om, in nauwe samenwerking met de privésector, hun veerkracht te versterken met oog op de crisissen (op sanitair gebied of op vlak van klimaat, cyberaantakken, ...) die in de toekomst de kop kunnen opsteken. Het opdrijven van het reactievermogen van de EU en haar lidstaten, is één van de manieren om dit te doen.

Het handelsbeleid is niet altijd even gemakkelijk te vatten voor onze ondernemingen. Deze rubriek verduidelijkt de belangrijkste thema's van de internationale handel en de initiatieven van de Europese Commissie op dat vlak.

RATIFICATIEPROCES HANDELSAKKOORDEN EUROPESE UNIE

Sinds CETA (het handelsakkoord tussen de EU en Canada) heeft de pers veel aandacht voor het handelsbeleid van de EU en het sluiten van handelsakkoorden. Het is voor velen echter niet zo duidelijk hoe die juist worden onderhandeld. Daarom zetten we voor u alle stappen van het proces nog eens op een rij.

HET PROCES

1. Onderhandelingen van een handelsverdrag

De Commissie doet een aanbeveling om de onderhandelingen te openen op basis van een eerder uitgevoerd verkennend onderzoek, een openbare raadpleging en een impactanalyse. De Raad (in handelsformatie, met alle nationale ministers bevoegd voor buitenlandse handel) keurt daarna de opening van de onderhandeling en een onderhandelingsmandaat goed waardoor de onderhandelingen officieel kunnen worden geopend. De Commissie informeert bovendien het Europees Parlement. Dat gebeurt de facto in de Commissie internationale handel (INTA). Die commissie heeft ook de mogelijkheid om niet-bindende resoluties aan te nemen om haar mening duidelijk te maken over zaken die zij gereflecteerd wil zien in het handelsakkoord.

De Europese Commissie, en meer bepaald DG TRADE, stelt een onderhandelingssteam samen en is effectief de motor van de onderhandelingen. Zij voert verschillende onderhandelingsrondes met het derde land, gesteund op het onderhandelingsmandaat. Ze rapporteert na elke ronde aan het Europees Parlement, de Raad en andere belanghebbenden. Wil de Commissie nieuwe

onderhandelingsvoorstellen indienen bij haar tegenpartij, dan moet ze ook de Raad raadplegen. De Raad komt samen in een comité bevoegd voor handel (*Trade Policy Committee*), waar experts van de lidstaten het handelsbeleid van de EU uittekenen.

Wanneer het derde land en de Commissie tevreden zijn over het ontwerpakkoord, stuurt de Commissie de tekst naar de Raad en het Europees Parlement waarna een *legal scrubbing* plaatsvindt van het akkoord en alles wordt vertaald. Bij een *legal scrubbing* gaan juristen door de tekst zodat het juiste juridisch jargon op een consistente en duidelijke manier wordt gebruikt. Om de onderhandelingen officieel af te sluiten, ondertekenen beide partijen de tekst met een paraaf (die niet hetzelfde is als een officiële handtekening).

2. Beslissing ter ondertekening

De Commissie doet een aanbeveling aan de Raad over de aard van het handelsakkoord (dat valt ofwel onder de exclusieve bevoegdheid van de EU, ofwel onder de gedeelde bevoegdheid van de EU en de lidstaten), de voorlopige toepassing van het akkoord, de ondertekening van het akkoord en het akkoord zelf. De Raad neemt echter de uiteindelijke beslissing.

Op basis van een voorstel van de Commissie keurt de Raad de voorlopige toepassing (zie hierna) goed door middel van een stemming met gekwalificeerde meerderheid en legt, in bepaalde gevallen, het besluit voor toestemming voor aan het Europees Parlement. De keuze om het akkoord over de voorlopige toepassing ter goedkeuring voor te leggen aan het Europees Parlement is een politieke daad.

Sinds het Verdrag van Lissabon besluit de Raad voor het onderhandelen en afsluiten van een akkoord inzake dienstenhandel, handelsaspecten van de intellectuele eigendom en directe buitenlandse investeringen met eenparigheid van stemmen op voorwaarde dat het akkoord bepalingen bevat die volgens de interne voorschriften unanimititeit vereisen.

3. Officiële ondertekening

De Raad duidt één persoon aan (meestal is dat de Commissaris voor Handel of de voorzitter van de Commissie of de Raad) om het akkoord officieel te ondertekenen in naam van de EU. De 'officiële' ondertekening vindt traditioneel plaats tijdens een gezamenlijke ceremonie die volgt op het besluit van de Raad. Op dat moment wordt de tekst definitief.

– Belga Image

4. Goedkeuring door Europees Parlement

De Raad geeft de tekst van het akkoord ter goedkeuring door aan het Europees Parlement. Sinds de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon moeten alle vrijhandelsakkoorden goedgekeurd worden door het Europees Parlement. De rol van het Europees Parlement is beperkt tot de afwijzing of goedkeuring van het akkoord in zijn geheel.

5. Voorlopige inwerkingtreding

De voorlopige toepassing van het akkoord maakt dat er al gevolg aan moet worden gegeven (bv. tariefverlagingen) zelfs als de ratificatieprocedure nog niet volledig is afgesloten in alle lidstaten. Het gaat daarbij meestal over gemeenschappelijk handelsbeleid (exclusieve bevoegdheid van de EU), maar niet uitsluitend daarover (bepaalde gedeelde bevoegdheden kunnen ook in aanmerking komen voor een voorlopige toepassing).

In het geval dat een lidstaat een gemengd verdrag niet goedkeurt en als dat akkoord onderhevig is aan een voorlopige toepassing, dan blijft het akkoord voorlopig van toepassing onder voorbehoud van andersluidend besluit van de Raad. Het akkoord is echter enkel van toepassing binnen de Europese rechtsorde en heeft geen invloed op het internationaal recht (waarvoor de officiële goedkeuring van de EU is vereist) en verbindt de partner dus niet als dusdanig.

6. Wordt het akkoord 'gemengd' verklaard, dan goedkeuring van alle lidstaten naargelang hun grondwet

Als het akkoord niet-gemengd wordt verklaard, omdat het valt onder de exclusieve bevoegdheid van de EU, dan wordt het enkel voorgelegd aan de Raad (nl. de nationale regeringen) en aan het

Europees Parlement zonder stemmen in de nationale en regionale parlementen.

Wordt het akkoord gemengd verklaard, dan moet het worden goedgekeurd door alle lidstaten naargelang hun grondwet. Afhankelijk van de nationale grondwet kan het nodig zijn om een stemming te organiseren in het nationaal parlement of in de regionale parlementen (zoals in België).

VOORBEELD VAN VETO OP BELGISCHE WIJZE

Wordt het akkoord als gemengd beschouwd, dan moet de bevoegde minister de volledige bevoegdheid krijgen van de federale regering of de deelstaten. Ter herinnering: het is precies in die fase dat de Waalse regering in 2016 weigerde dat België CETA zou onderteken.

7. Sluiting (ratificatie) van het akkoord

De Raad neemt een besluit met gekwalificeerde meerderheid (in de praktijk bij consensus) over de eigenlijke sluiting van het akkoord. Dat staat gelijk met de ratificatie van het akkoord. Unanimititeit is echter ook hier vereist voor dezelfde gevallen als bij de beslissing ter ondertekening.

8. Uitwisseling van akten van bekrachtiging

De uitwisseling van akten van bekrachtiging gebeurt door het in kennis stellen van de instelling bevoegd ter bewaring van de overeenkomst. Voor de EU is dit het Secretariaat-Generaal van de Raad.

9. Volledige inwerkingtreding ten aanzien van het internationaal recht

Het akkoord treedt ten volle in werking.

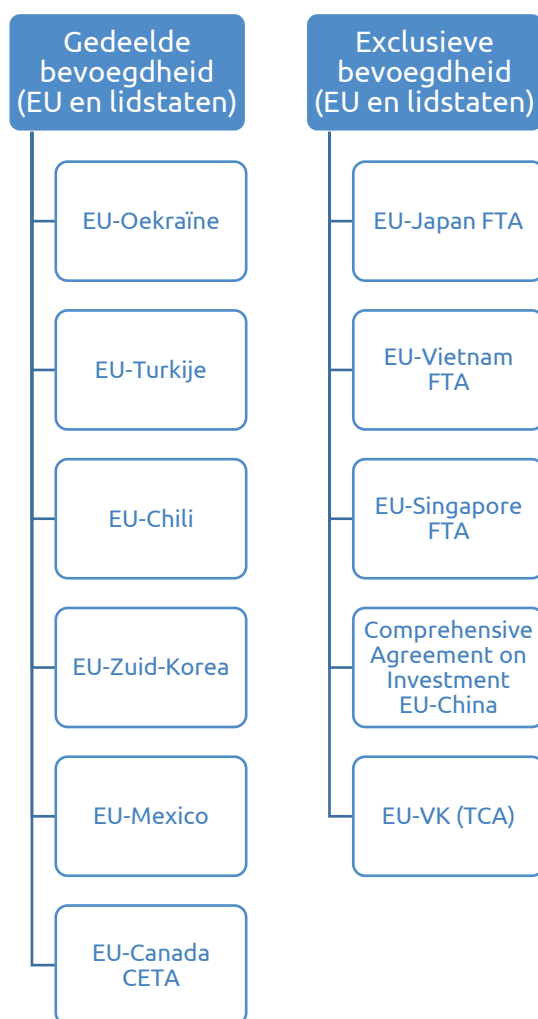
GEVOLGEN VAN CETA EN OPINIE 2/15 VAN HET HVJ OVER EU-SINGAPORE

Tot **CETA** waren bijna alle handelsakkoorden – op een paar uitzonderingen na – een exclusieve EU-bevoegdheid. Sinds de problemen met de ondertekening van CETA en het advies 2/15 inzake het EU-Singapore-akkoord werd de weg echter vrijgemaakt om handelsakkoorden op te splitsen in een deel **exclusieve EU-bevoegdheid** voor de Free Trade Agreement (FTA) en een **gedeelde bevoegdheid** waarbij de goedkeuring van alle lidstaten nodig is. Het in mei 2017 uitgebrachte advies 2/15 van het Europees Hof van Justitie (HvJ) houdende het EU-Singapore-vrijhandelsakkoord verduidelijkt dan weer de verdeling van bevoegdheden op het gebied van handel tussen de Europese Unie en de lidstaten. In dat advies staat dat de EU niet beschikt over een exclusieve bevoegdheid voor geschillenbeslechting tussen investeerders en staten. Het opnemen van zo'n bemiddelingssysteem in een handelsakkoord moet dus het resultaat zijn van een expliciete goedkeuring door alle 27 lidstaten (wat naargelang de voorziene modaliteiten in hun grondwet kan betekenen dat er in het parlement gestemd moet worden) bovenop de goedkeuring door de Europese Unie zelf.

Die opsplitsing werd toegepast bij het EU-Singapore-akkoord. Dat akkoord werd verdeeld in enerzijds een FTA en anderzijds een investeringsbeschermingsakkoord. Hetzelfde gebeurde voor de akkoorden met **Japan** en **Vietnam**. De Raad besloot in 2018, toen het tot een principeakkoord kwam inzake EU-Mexico, om dat te beschouwen als een gedeelde bevoegdheid. De Europese Commissie wil hier echter ook het akkoord in twee splitsen om zo de lange

lijdensweg voor nationale parlementen deels te vermijden. Lidstaten zijn daar echter sterk tegen gekant. Niet in het minst omdat het een belangrijk precedent zou kunnen vormen. In het kader van de debatten over het ontwerpakkkoord EU-**Mercosur** zou dat wel eens veel vragen kunnen oproepen bij het brede publiek. De Raad communiceerde

ook al dat associatieovereenkomsten, zoals EU-Mercosur en EU-**Chili** een gedeelde bevoegdheid moeten blijven. Dat is echter geen juridische voorwaarde. Het handels- en samenwerkingsakkoord tussen de EU en het **Verenigd Koninkrijk** (het *TCA*) dat werd aangenomen op basis van een exclusieve EU-bevoegdheid, toont dit duidelijk aan.

DEMOCRATISCHE LEGITIMITEIT

Bepaalde kritische stemmen wijzen op een democratisch deficit en een gebrek aan transparantie in de procedures van de handelsakkoorden die onder de exclusieve bevoegdheid van de EU vallen, aangezien enkel de EU-instellingen (de Raad en het Europees Parlement) betrokken zijn. Zij stellen immers dat 'de EU' alles beslist zonder enige inbreng van nationale spelers. Die vooroordelen zijn echter heel sterk gesimplificeerd. Men vergeet immers dat de EU-instellingen steunen op de **nationale checks and balances**.

Zo bestaat de Raad uit nationale regeringsleiders die door hun eigen nationaal parlement worden gecontroleerd en rechtstreeks zijn verkozen door hun bevolking. Politieke verantwoordelijkheid begint immers in eigen land. Bovendien is het Europees Parlement – dat bestaat uit rechtstreeks verkozen parlementsleden uit alle lidstaten – verantwoordelijk voor de goedkeuring of afkeuring van het akkoord. Gedurende de hele onderhandeling worden zij, samen met de Raad, op de hoogte gehouden van de verschillende onderhandelingsrondes. Het Europees Parlement kan dus ontzettend veel druk uitoefenen aangezien het uiteindelijk het akkoord moet goedkeuren. De Raad wordt daarenboven geraadpleegd door de Commissie voor nieuwe onderhandelingsvoorstellen. Na elke onderhandelingsronde informeert en hoort de Commissie ook het **maatschappelijk**

middenveld in speciaal daartoe bestemde fora, die bestaan uit vertegenwoordigers van bedrijven, vakbonden, ngo's en consumentenverenigingen.

Vergeet bovendien niet dat het mandaat waarop alle onderhandelingen van het akkoord aan Europese zijde voortbouwen, goedgekeurd is door alle nationale regeringen. Dat wil zeggen dat er bijzonder veel democratische controles zijn ingebouwd in het systeem en dat nationale spelers net degenen zijn die zijn betrokken in de gehele procedure. Beweren dat het de EU in Brussel is die alle touwtjes in handen heeft, is te kort door de bocht. Een heel samenspel van actoren oefent immers invloed en controle uit op het handelsbeleid van de EU, inclusief het maatschappelijk middenveld, de rechtstreeks verkozen parlementsleden die de burger vertegenwoordigen en de nationale regeringen.

Het internationale handelsnieuws brengt een stroom aan – vaak – cryptische en wisselvallige berichten. In deze rubriek ontcijferen we de jongste feiten en evoluties die van ver of dichtbij te maken hebben met de internationale activiteiten van onze Belgische ondernemingen.

CARBON BORDER ADJUSTMENT MECHANISM

Op 14 juli nam de Europese Commissie haar befaamde *Fit for 55-package* aan met als doel om Europa tegen 2050 als allereerste continent klimaatneutraal te maken. Een van de voorstellen is de invoering van een *Carbon Border Adjustment Mechanism* (CBAM). In essentie is CBAM een afspiegeling van het Europese Emissiehandelssysteem (EU ETS), dat sinds 2005 operationeel is in de Europese Unie, maar dan voor producten die worden ingevoerd van buiten Europa.

HET EUROPESE EMISSIEHANDELSSYSTEEM – EU ETS

CBAM kadert in het Europese Emissiehandelssysteem (EU ETS) waarbij bepaalde producenten in de EU betalen voor hun CO₂-uitstoot. Dat doen ze door emissierechten aan te kopen die de CO₂-uitstoot van hun installaties dekt. Ongeveer 10.000 installaties in de energiesector en de verwerkende industrie vallen hieronder, alsook luchtvaartmaatschappijen voor hun vluchten binnen de EU.

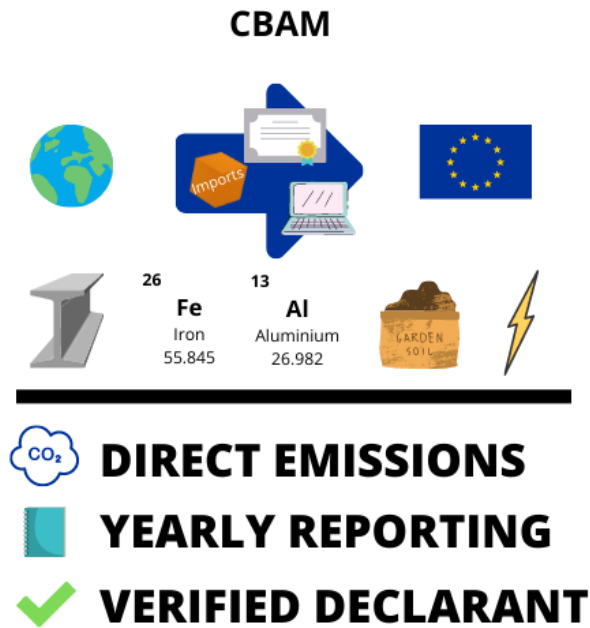
CBAM wil vermijden dat consumenten milieuvriendelijke **producten** aankopen van buiten de EU waar andere regels gelden. Het systeem eist immers van Europese importeurs dat ze koolstofcertificaten aankopen voor de directe uitstoot van producten die van buiten de EU komen. De prijs van die koolstofcertificaten is gelinkt aan de EU ETS-prijzen. De importeur kan de Commissie echter verzoeken om een korting te krijgen als hij in het land van export al heeft betaald voor die uitstoot.

Een importeur zal ook een vergunning moeten aanvragen vooraleer hij die goederen kan invoeren en zal elk jaar aan de bevoegde autoriteit moeten melden hoeveel producten hij invoerde, wat hun uitstoot is en het aantal verschuldigde certificaten.

Voorlopig viseert het voorstel enkel die producten die het meest onderhevig zijn aan koolstoflekkage, namelijk **ijzer, staal, aluminium, cement, meststoffen en elektriciteit**. De Commissie heeft echter de bevoegdheid om producten toe te voegen als ze na verloop van tijd merkt dat bedrijven net iets andere producten zouden invoeren om de regels te ontwijken.

Het voorstel is gepland in te gaan vanaf 2023, maar voorziet in een overgangperiode van drie jaar waarbij geaccrediteerde importeurs enkel zullen moeten rapporteren en dus nog niet zullen

moeten betalen. Het voorstel wordt momenteel besproken in de Raad en in het Europees Parlement. Het kan dus nog wijzigingen ondergaan alvorens het wordt aangenomen.

WHO-UITDAGINGEN NAAR AANLEIDING VAN DE 12DE MINISTERIËLE CONFERENTIE

Tussen 30 november en 3 december vond normaal gezien de 12de Ministeriële Conferentie plaats in Genève. Deze is echter last-minute uitgesteld voor onbepaalde tijd door de uitbraak van een nieuwe Covidvariant. Oorspronkelijk was deze 'high-level' meeting tussen alle 164 ministers van Handel van de leden van de WHO gepland voor juni 2020 in Nur-Sul-tan, Kazachstan. De Conferentie is het hoogste beslissingsorgaan binnen de WHO en komt normaal gezien tweejaarlijks samen. De uitgestelde bijeenkomst is bedoeld het momentum te creëren om de hoogstnodige veranderingen door te voeren binnen de WHO onder het nieuwe leiderschap van directeur-generaal Okonjo-Iweala.

AKKOORD OVER VISSERIJSUBSIDIES

Na bijna 20 jaar onderhandelen is er hopelijk eindelijk een doorbraak in visserij-subsidies. Deze subsidies ondergraven immers de duurzaamheid van de visserij. Het akkoord wil illegaal en ongereguleerd vissen bestrijden en voorkomen dat overcapaciteit en overbevissing in de hand worden gewerkt. Uiteraard rekening houdend met de voedsel- en bestaanszekerheid voor ambachtelijke vissers in ontwikkelingslanden. Dat element is per slot van rekening een heikel punt in de onderhandelingen. De

– Belga Image

symbolische waarde van dit dossier is niet te onderschatten. Het vinden van consensus bevestigt de relevantie van een organisatie als de WHO en bewijst dat multilaterale regels nog altijd hun nut kunnen bewijzen.

COVID-19

De COVID-19 crisis zette een aantal complicaties in de verf die de WHO in de toekomst moet proberen vermijden. De productie en levering van goederen essentieel in de strijd tegen de pandemie ondervonden vertragingen, er zijn vragen over de verdeling van vaccins en men ondervond een gebrek aan data over essentiële grondstoffen om de vaccins te

produceren. Dit zijn maar enkele voorbeelden. Om in de toekomst weerstand te kunnen bieden aan dat soort wereldwijde crisissen stelt de WHO voor om meer transparantie en samenwerking aan de dag te leggen en de handelsstromen en distributieketens beter te controleren.

Tegelijkertijd zullen de WHO-leden ook de door India en Zuid-Afrika voorgestelde vrijstelling voor intellectuele eigendomsrechten van vaccins bespreken. Dit initiatief, gesteund door veel ontwikkelingslanden, zou volgens de voorstanders de productiecapaciteit opdrijven en zou voor meer samenwerking met de privésector leiden. De EU is echter geen grote voorstander van dit voorstel aangezien dit een belangrijk precedent zou kunnen creëren. Ze stelt als alternatief voor om de exportrestricties te beperken, gedwongen licenties toe te kennen en de huidige flexibiliteit die de TRIPS-overeenkomst¹ al biedt, te behouden.

LANDBOUWHERVORMING

Sinds 2000 onderhandelt de WHO over het landbouwbeleid. In 2013 hakte de organisatie al een aantal knopen door en in 2015 kwam het tot een doorbraak over de afschaffing van landbouwexportsubsidies. Een mijlpaal binnen de WHO. De Ministeriële Conferentie schuift nu zeven verschillende topics naar voren. Dit is een uiterst uitgebreide agenda, die zich niet gemakkelijk zal lenen voor een akkoord. Wetende dat er bovenop de 'typische' landbouwproblemen nu ook nieuwe uitdagingen, zoals klimaatverandering en COVID-19 bijkomen, zou een handleiding met bepaalde indicaties

voor de toekomst uiterst bevorderlijk zijn.

WHO-HERVORMING EN -GESCHILLENBESLECHTING

Prioritair op de agenda staat een mogelijke hervorming van de WHO en de geschillenbeslechting van de organisatie voor conflicten over wereldhandelsorganisatierecht tussen leden. De EU is sterke voorstander en pusht voor een officiële start van het hervormingsproces. De EU pleit al lang voor onder meer een flexibelere manier van onderhandelen; nieuwe regels die focussen op de actuele uitdagingen (zoals industriële subsidies, intellectuele eigendomsrechten en gedwongen technologieoverdracht); vermindering van handelskosten; nieuwe aanpak voor ontwikkelingslanden; meer doeltreffende en transparante geschillenbeslechting en de versterking van de WHO als organisatie.

PLURILATERALE DISCUSSIES EN INITIATIEVEN IN DE RAND

Niet enkel de klassieke multilaterale initiatieven bieden hoop, ook de discussies waar niet alle leden aan deelnemen, werpen hun vruchten af. Zo zal er hoogstwaarschijnlijk belangrijke vooruitgang worden geboekt in het dossier over de interne regulering van diensten, meer bepaald over licenties, kwalificaties, technische standaarden en procedures voor dienstenleveranciers. Dit is een belangrijk dossier aangezien het de kosten voor de handel in diensten drastisch naar beneden kan halen. Daarenboven is het bevorderen van investeringen in

¹ Trade Related Aspects of Intellectual Property Rights.

ontwikkelingslanden een belangrijk onderwerp voor de Conferentie.

In de onderhandelingen over e-commerce bestaan er nog altijd gevoeligheden waarover waarschijnlijk geen consensus zal worden gevonden. Essentiële punten betreffen e-contracten, e-handtekeningen, datastromen, voorwaarden voor datalokalisatie, openbaarmaking van broncode en douanerechten op elektronische transmissies.

Dat zijn nochtans dé thema's die ondernemingen aanbelangen. Helaas zijn het ook net de moeilijkste onderwerpen.

In de rand van de Conferentie, zullen ook een aantal verklaringen worden gedaan over onder meer handel en gender, klimaat, vervuiling door plastic,...

- Belga Image

EU-US TRADE AND TECHNOLOGY COUNCIL (TTC)

Het bezoek van de Amerikaanse president Biden aan ons land afgelopen juni zorgde niet enkel voor een **staakt-het-vuren in het Airbus-Boeing conflict**, maar gaf ook de aanzet tot de creatie van een **EU-VS Raad voor Handel en Technologie**. Met die raad willen de EU en de VS samenwerken over nieuwe technologieën – zoals artificiële intelligentie, cybersecurity, internet der dingen en bewakingstechnologie. De ambitie is om kritieke en opkomende technologieën te beschermen en te promoten, alsook om innovatie in die domeinen te stimuleren.

Een van de andere prioriteiten op de agenda van de Raad is de weerbaarheid en bescherming van de bevoorradingketens, vooral inzake halfgeleiders. Tijdens de COVID-19-pandemie kampten landen overal ter wereld met bevoorradingproblemen. De Raad wil de bevoorrading veiligstellen en de afhankelijkheid van andere landen verminderen. Dat wil het bereiken door onder meer de productiecapaciteit van halfgeleiders op te drijven in de VS en de EU.

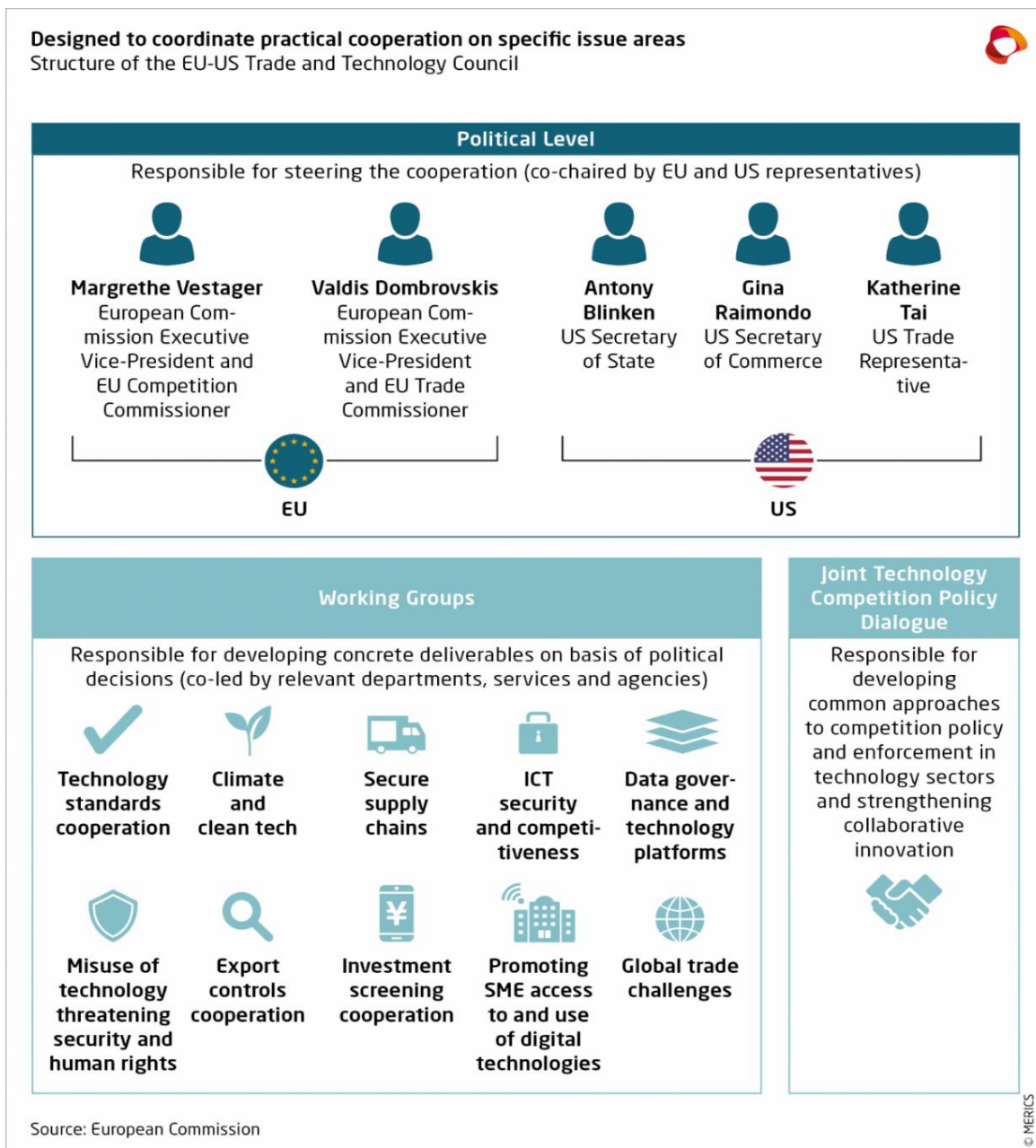
Beide handelspartners willen ook voortrekkers zijn in de digitale transformatie door onder meer het technologisch en industrieel leiderschap te versterken van Europese en Amerikaanse bedrijven. Samenwerken op het gebied van internationale standaarden vormt hier een belangrijke hefboom. De EU en de VS willen hier de toon zetten en intens samenwerken met andere gelijkgezinde internationale partners.

Op politiek niveau wordt de TTC samengesteld door commissarissen en ministers die de agenda zetten en de belangrijkste beleidslijnen bepalen. Het meer technische werk gebeurt binnen tien specifieke werkgroepen en een aparte dialoog over concurrentie. Die behandelen diverse onderwerpen en gaan dieper in technische details. Daarnaast vindt er nog een gezamenlijke dialoog plaats over het concurrentiebeleid in de technologiesector.

Op **29 september 2021** kwam de Raad voor de eerste keer samen in Pittsburgh op hoogste politiek niveau. Na het AUKUS-incident (een nieuwe veiligheidsalliantie tussen de VS, het VK en Australië waardoor Frankrijk een deal over onderzeeërs met Australië aan haar neus voorbij zag gaan), is het bewonderenswaardig dat deze ontmoeting überhaupt nog plaatsvond. De Raad stelde dat concrete vooruitgang moet worden geboekt vóór de volgende meeting die in de **eerste helft van 2021** in Europa zal plaatsvinden. Specifiek wil de Raad progressie zien inzake de bevoorradingketens van halfgeleiders en de samenwerking op het vlak van artificiële intelligentie, exportcontrole en investeringscreening. Bovendien moeten er gezamenlijke strategieën worden uitgewerkt over de aanpak van niet-marktconforme praktijken – een duidelijke knipoog naar China – zeker op het vlak van opkomende technologieën. Het uiteindelijke doel is om gezamenlijk een voortrekkersrol te spelen in de technologiesector.

Tot slot moeten de tien verschillende werkgroepen hun werkprogramma opstellen. Een breed veld van belanghebbers, waaronder de **bedrijfs wereld**, fungeert daarbij als permanent klankbord. Zo kreeg, in de rand van de eerste bijeenkomst van de Raad, de directeur van BusinessEurope al het woord om de prioriteiten van de Europese bedrijfs wereld toe te lichten. **Het VBO is tevreden dat deze eerste ontmoeting effectief**

kon plaatsvinden en hoopt dat het als katalysator werkt om bepaalde moeilijkheden in de trans-Atlantische relaties op te lossen. In deze zin heeft het reeds een aanzet gegeven om een oplossing te vinden tijdens de marge van de G20 op 30 oktober voor de Amerikaanse tarieven die werden geheven op het invoeren van Europees staal en aluminium. Voor meer info zie: [‘EU en VS lossen handelsconflict rond staal en aluminium op’](#)

Het VBO is heel actief op het gebied van economische diplomatie, zowel in het buitenland (in het kader van staatsbezoeken en economische missies) als in België. Zo stimuleert het de contacten tussen de Belgische bedrijfswereld en buitenlandse overheden en onderhoudt het nauwe banden met de diplomatieke wereld in Brussel, in het bijzonder met de ambassadeurs van onze belangrijkste handelspartners.

EUROPA

DEELNAME MINISTER WILMÈS AAN HET STRATEGISCH COMITÉ

15 SEPTEMBER 2021

Het VBO had de eer om vice-eersteminister en minister van Buitenlandse Zaken, Europese Zaken en Buitenlandse Handel Sophie Wilmès te verwelkomen voor een boeiende discussie over het Europees en internationaal landschap. Op de agenda stond een interessante gedachtewisseling over onder andere de problemen in de wereldwijde bevoorradingketens en de prioriteiten van de huidige regering op Europees en internationaal vlak.

AFSCHIEDSBEZOEK ANGELA MERKEL AAN BELGIË

15 OKTOBER 2021

Op vrijdag 15 oktober bracht Duitse bondskanselier Angela Merkel een bezoek aan België op uitnodiging van premier Alexander De Croo. Dit zal waarschijnlijk het laatste bezoek zijn dat Angela Merkel als bondskanselier aan ons land bracht, aangezien ze na 16 jaar die functie te hebben bekleed, afscheid zal nemen van de politiek. Na een lunch met de koning en een ontmoeting met de premier, woonde Angela Merkel een concert bij in BOZAR waarbij ook Pieter Timmermans, CEO van het VBO, aanwezig was.

– Belga Image

ECONOMIESUISSE GEEFT TOELICHTING OVER EUROPEES-ZWITSERSE HANDELSRELATIE

27 OKTOBER 2021

Na het mislopen van de onderhandelingen tussen de EU en Zwitserland over het *International Framework Agreement*, is de relatie tussen beide partijen op zijn zachtst gezegd vertroebeld. Het *International Framework Agreement* moest een overkoepelend akkoord moest een overkoepelend akkoord worden van enkele van de 120-tal akkoorden die tussen beide partijen van kracht zijn. Dhr. Baur, Permanent Delegate en hoofd van Europese Aangelegenheden bij Economie-suisse, gaf tijdens een gezamenlijke vergadering van de BBE, het Platform International en Mr & Ms Europe en International van de sectoren een stand van zaken over het onderhandelingsproces en een toelichting over de mogelijke

gevolgen voor de relatie tussen de EU en Zwitserland.

– Belga Image

INTERNATIONAAL

DUE DILIGENCE IN DE WAARDEKETENS

22 SEPTEMBER 2021

Op 22 september namen Olivier Joris, executive manager CC Europa & Internationaal, en Ineke De Bisschop, attaché CC Werk & Sociale Zekerheid, deel aan een hoorzitting van de Kamercommissie Bedrijfsleven. Op de agenda van de commissie stond de zorgplicht van ondernemingen in geglobaliseerde waardeketens. Het VBO vestigde de aandacht van de commissie op enkele belangrijke punten, zoals het feit dat voorkeur moet

gegeven worden aan het toekomstige Europese kader. Bovendien benadrukten Joris en De Bisschop dat voor de aansprakelijkheid van de bedrijven inzake zorgplicht vertrokken moet worden vanuit een inspanningsverbintenis.

Het VBO heeft op 22 oktober ook een workshop over dit onderwerp georganiseerd om de politieke partijen bewust te maken van wat er leeft in het Belgische bedrijfslandschap. Het VBO gaf het woord aan verschillende sectoren die getuigden over hun talrijke initiatieven.

PLATFORM INTERNATIONAL BUIGT ZICH OVER DE TRANS-ATLANTISCHE RELATIE

24 SEPTEMBER 2021

Het Platform International van het VBO boog zich over de relaties met de Verenigde Staten. Alhoewel er duidelijk een frisse wind waait sinds de administratiewissel, zijn er ook nog enkele domeinen waarbij de regering-Biden duidelijk in de voetsporen van haar voorgangers treedt en de Amerikaanse belangen blijft vooropzetten. Dhr. Régibeau, ambassadeur van België in Washington en mevrouw Chorlins, Senior President Europese Zaken van de Amerikaanse Kamer van Koophandel, waren te gast op het Platform International om verschillende facetten van die relatie, zoals de *Trade and Technology Council*, de tarieven op staal en aluminium en de hervorming van de Wereldhandelsorganisatie, toe te lichten.

HET VBO ONTMOET DIRECTEUR- GENERAAL WHO

30 NOVEMBER 2021 – 3 DECEMBER 2021

De Wereldhandelsorganisatie (WHO) bevindt zich in woelig water. Of de organisatie haar plaats op het globale handelsestafel zal kunnen behouden, hangt af van het verloop van de ministeriële conferentie die van 30 november tot 3 december zal plaatsvinden in Genève. Pieter Timmermans, CEO van het VBO, nam deel aan een virtuele ontmoeting tussen de directeur-generaal van de WHO, mevrouw Ngozi Okonjo-Iweala, en de leden van BusinessEurope.

HET VBO EVALUEERT 4 JAAR CETA TIJDENS EEN CANCHAM- BENELUX-EVENEMENT

29 SEPTEMBER 2021

Op 29 september nam het VBO het woord tijdens het virtueel evenement "*Ready to see your business take off in Canada?*", georganiseerd door CanCham Benelux en de nationale bank van Canada. Olivier Joris focuste tijdens zijn interventie op CETA en op de handelsrelatie tussen België en Canada. Hij benadrukte dat de gevreesde negatieve gevolgen van CETA in België geen realiteit zijn geworden, maar dat CETA net talrijke voordelen heeft teweeggebracht voor Belgische bedrijven. Het VBO spoorde bedrijven aan om nog meer gebruik te maken van het akkoord, de opname van de preferentiële tarieven bedraagt immers nog geen 100%.

– Belga Image

Internationaal zakendoen is voor veel ondernemingen niet langer een vrijblijvende opportuniteit, maar een noodzakelijke voorwaarde om te kunnen groeien. In deze rubriek geven we gericht advies bij het thema 'internationaal zakendoen'.

DE BRITSE INVOERCONTROLES NA DE BREXIT IN KAART GEBRACHT

Alhoewel het Verenigd Koninkrijk al sinds 31 december 2020 geen deel meer uitmaakt van de interne markt, bleven concrete maatregelen op de invoer naar het land uit. Hierdoor kan het lijken alsof de Brexit in haar geheel weinig impact zal hebben op de invoer naar het Verenigd Koninkrijk. Dit is echter een vertekend beeld, waarvoor het VBO de exporteurs wil behoeden.

Het *Trade and Cooperation Agreement* die in de vorige editie van dit tijdschrift werd toegelicht, scheidt weinig duidelijkheid met betrekking tot de maatregelen die van toepassing zullen zijn op de invoer van goederen naar het Verenigd Koninkrijk vanuit de EU. Ook over het tijdstip waarop dergelijke maatregelen in werking zullen treden, brengt het TCA geen soelaas. Om de concrete invoermaatregelen van het Verenigd Koninkrijk te consulteren, raadt het VBO de ondernemingen aan om het Britse *Border Operating Model* te raadplegen. Dit document bevat de officiële richtlijnen van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot de invoermaatregelen. Welke maatregelen dit zijn en wanneer zij in werking treden, zet het VBO hieronder voor u uit.

Het Britse *Border Operating Model* luidt een **gefaseerde implementatie** van de invoermaatregelen in, die volgens het oorspronkelijke plan in drie fases zou verlopen. De laatste fase zou in juli 2021

– Belga Image

zijn ingegaan. In maart 2021 stelde de Britse overheid een deel van deze maatregelen echter uit als gevolg van de COVID-19 crisis. Enkele maanden later volgde in september 2021 een tweede uitstel.

ADVIES AAN DE EXPORTEUR

Aangezien het uitstel steeds slechts een deel van de maatregelen betref, zijn de originele drie implementatiefases gron-

dig door elkaar geschud. Het VBO geeft u graag een schematisch overzicht van de huidige stand van zaken.

Alhoewel de Brexit in bepaalde gevallen minder effect had op de invoer naar het Verenigd Koninkrijk dan in teel werd geveesd, zal dit vanaf 1 januari 2022 niet langer het geval zijn. Het VBO raadt haar leden dan ook aan om zich voor te bereiden op de inwerkingtreding van deze maatregelen door het Britse *Border Operating Model* grondig door te nemen. Daartoe heeft het hiernaast drie officiële referentiewebsites geselecteerd.

PRIORITAIR TE RAADPLEGEN

- [Border Operating Model - versie november 2021](#)
- [Update Border Operating Model - september 2021](#)
- [Leaflet inschrijving Goods Vehicle Movement Service \(GVMS\)](#)

HET COMPETENTIECENTRUM EUROPA & INTERNATIONAAL

Het competentiecentrum (CC) Europa & Internationaal van het VBO verzorgt de redactionele inhoud van deze nieuwe Focus International Trade, dat eens per semester verschijnt.

Twee redenen voor deze publicatie: vooreerst omdat de internationale handel cruciaal is voor onze heel open economie met zijn kleine en grote ondernemingen. Daarnaast wordt die economische werkelijkheid te vaak onderbelicht, en bovendien onvoldoende objectief bekeken, waardoor bestuurders en ondernemers er weinig greep op hebben.

HET TEAM

Olivier Joris
Executive Manager

Benoit Monteyne
Adviseur

Sofie Declerck
Attaché

Fien Van Reempts
Stagiaire

Het VBO speelt een actieve rol in diverse facetten van de **internationale handel**. Op zijn agenda staan onder andere:

- het permanent waken over de goede werking van de interne Europese markt;
 - de follow-up van de Europese handelspolitiek;
 - de promotie van vrijhandelsakkoorden bij ondernemingen;
 - de opvolging van de handelsspanningen en hun impact;
 - het beschermen van de investeringen van onze ondernemingen in het buitenland, en omgekeerd, van de buitenlandse investeringen in ons land;
 - en de organisatie van tal van activiteiten inzake economische diplomatie, waaronder de actieve deelname aan staatsbezoeken en economische missies.
-

FOCUS INTERNATIONAL TRADE – Semestriële uitgave van het Verbond van Belgische Ondernemingen

REDACTIE

Sofie Declerck, Olivier Joris, Thomas Julien, Fien Van Reempts

EINDEREDACTIE

Johan Van Praet, Anne Michiels

VERTALING

Vertaaldienst VBO

PUBLICATIEVERANTWOORDELIJKE

Stefan Maes

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Stefan Maes, Ravensteinstraat 4, 1000 Brussel

ISSN 2736-4437

Publicatiedatum: november 2021

Cette publication est également disponible en français
Deze publicatie kunt u ook lezen op www.vbo.be > Publicaties

Het VBO, dé stem van de ondernemingen in België, staat – via een 40-tal lid-bedrijfsfederaties – voor meer dan 50.000 kleine, middelgrote en grote ondernemingen die 75% van de tewerkstelling in de private sector voor hun rekening nemen. Onze leden zorgen voor 80% van de export en creëren 2/3 van de toegevoegde waarde in ons land. Als enige overkoepelende interprofessionele werkgeversorganisatie vertegenwoordigen we ondernemingen uit de drie gewesten van ons land.

Lees onze recentste publicaties
op onze website

WWW.VBO.BE